

skrænket Compagniernes Antal noget. Til Forsvarscommissionsens 8 Liniecompagnier, af hvilke man troer at burde lade det ene Pioneercompagnitillige tjene som Reserve for Telegraphcompagniet, har man vel søiet 1 Anlægsbrocompagni, der maa ansees nødvendigt paa Grund af Landets nu saa forbedrede Communicationsforhold, der tilstøde at landsætte og udfibe Tropper paa talrige Punkter af dets udstrakte Kystlinie; men paa den anden Side har man da ikke, som Forsvarscommissionen, paaregnet Forstærkningscompagnier til Ingenieurtropperne.

I Overeensstemmelse hermed har man foreslaaet, at Ingenieurtropperne paa Krigsfod formeres i følgende 9 Feltcompagnier af Linien:

4 egentlige Pioneercompagnier,

1 Pioneercompagni, der tillige danner Reserve for Telegraphcompagniet,

1 Telegraphcompagni,

1 Brocompagni til Broslagning over større Vandløb,

1 Anlægsbrocompagni og

1 Parkcompagni.

Brocompagniet har en Styrke af 10 Undercorporaler og 72 Menige, hvert af de andre Compagnier af 7 Undercorporaler og 48 Menige; men af Undercorporalerne paatænkes 2 ved hvert Compagni ved indtrædende Krig strax forfremmede til Corporaler.

Paa Fredsfod samles de 9 Feltcompagnier i 4 Compagnier, nemlig:

2 egentlige Pioneercompagnier, hvoraf paa Krigsfod udvikles de 4 Pioneercompagnier,

1 Telegraphcompagni, hvoraf paa Krigsfod udvikles Telegraphcompagniet samt det Pioneercompagni, der danner Reserve for dette, og

1 Brocompagni, hvoraf paa Krigsfod udvikles Brocompagniet, Anlægsbrocompagniet og Parkcompagniet.

De 4 Fredscompagnier formeres som en Bataillon, Liniebataillon.

Foruden det til Feltcompagnierne fornødne, fuldt uddannede Ingenieurmandskab har Forsvarscommissionen foreslaaet at tilvejebringe en Styrke, der uden at have erholdt den fuldstændige Uddannelse til Ingenieur tjenesten dog har opnaaet et saadant Kjenndskab til denne, at den kan afgive

Pionerer, der, fordeelte til Infanteriets Batailloner, kunne tjene som Formænd ved foresaldende Feltarbejder for dette Vaabens særlige Behov. Af saadanne Infanteripionerer er der paaregnet 8 for hver Bataillon.

Dette Forslag, hvorved Forsvarscommissionen tillige har tilfigtet at kunne give en Deel af det til Ingenieurtropperne udfrevne Mandskab en lignende Vættelse i Tjenestetiden, som finder Sted for Infanteriet og Artilleriet, har Ministeriet ikke alene optaget, men troet at burde forfølge endnu noget videre.

Medens de fuldt uddannede Ingenieursoldater for en stor Deel ville være at anvende som Ledere og Tilsynsførende ved de forskjellige, i Felten foresaldende, større Arbejder, maa der til den egentlige Udførelse af disse anvendes andre Kræfter. Til denne betydeligere Arbeidskraft er tidligere i Reglen benyttet Combattanter, der i større eller mindre Commandoer afgaves dertil fra de forskjellige Troppesafdelinger. Det lader sig imidlertid ikke undgaae, at det saaledes til Arbejde commanderede Mandskab ofte bliver fjernet, tildeels endog saa spredt saa langt fra sin Afdeling, at det ikke ved indtræfende Alarmeringer kan naae den i rette Tid. Hvor udstrakte Arbejder ere i Gang, vil dette kunne foraarsage en væsentlig Svækkelse i den Styrke, der øieblikkelig kan føres i Flden paa de truede Punkter, medens paa den anden Side Arbeidet maa skee aldeles maa standses paa Steder, hvor det, uagtet Alarmeringen, kunde have været fortsat, hvis Arbeidskraften var forbleven tilstøde.

I Krigen 1864 organiserede man derfor 2 faste Arbeidsafdelinger med en samlet Styrke af indtil 1700 Mand. Da de imidlertid udelukkende bestode af Combattanter, var det en ikke ganske ringe Styrke, som saaledes stadig unddroges fra den egentlige Kamp. Dette maa ansees for lidet heldigt, og for fremtidig at undgaae slige Ulemper, synes det derfor rettest at danne særegne Arbeidscolonner af det ikke egentlig vaabendygtige Mandskab, Militairarbejderne, saa at man ialtfald kan indskrænke sig til at benytte Combattanter til Arbejde paa Steder, hvor de kunne holdes i sluttede Afdelinger nær ved Hovedstyrken og altsaa nogenlunde rede til øieblikkelig Kamp.